

maal, som var blevet berørt under Debatten i 2. Udvalg.

Den økonomiske Komité fortsatte derefter sine Undersøgelser ved et Møde i Slutningen af Oktober 1930, og vedtog efter Behandling af Spørgsmaalet i et Underudvalg, sin Beretning den 24. Juni 1931.

I denne Beretning udtales det, at Mestbegunstigelsesklausulen har til Hensigt at opretholde de enkelte Landes Behandling paa lige Fod (sur le même pied), hvilket er noget helt andet end at behandle dem ganske mekanisk ens (d'une manière mécaniquement égale). Medens Mestbegunstigelsesklausulen ikke forhindrer en Stat i at træffe Foranstaltninger, der ændrer et mestbegünstiget Lands Vilkaar, forbyder den afgjort enhver Forholdsregel, der vil kunne forrykke et Lands Stilling i Forhold til de konkurrerende Landes paa et bestemt Marked. Forsaaavidt angaar de egale Kontingenter udtaler Beretningen derfor, at man i Almindelighed enten maa afholde sig fra saadanne Kontingenter eller i det mindste maa etablere dem paa en saadan Maade, at de ikke skader Tredjeland.

Beretningen udtaler, at disse Konklusioner med Hensyn til numerisk lige Kontingenter, ikke paa samme Maade har Gyldighed for proportionale; hvis disse sidste kan etableres saaledes, at der tages Hensyn til de forskellige Landes Konkurrenceevne, og saaledes, at de ikke ændrer det enkelte Lands Stilling i Konkurrencen med andre Lande paa et bestemt Marked, vil de være forenelige med Mestbegünstigelsen. Den økonomiske Komité anser dog dette for en udelukkende teoretisk Betragtning; i Praksis er det næppe muligt at etablere proportionale Kontingenter paa en saadan Maade, at de ikke forrykker Forholdene (le libre jeu du trafic international).

Komitéen mener derfor, at Toldkontingenter bør undgaas. Den vil dog ikke uden videre fordømme enhver Anvendelse af Toldkontingenter, idet disse under særlige Forhold kan frembyde visse Fordele.

Den økonomiske Komité's Konklusion er den, at Toldkontingenter i Almindelig-

hed maa fordømmes og maa undgaas. Hvis de anvendes for at overvinde midlertidige Vanskeligheder, bør de fastsættes saaledes, at de skader Tredjeland's Interesser mindst muligt, og saaledes, at de ikke forrykker Ligevægten i Betingelserne med Hensyn til Konkurrencen. Dette Resultat kan opnaas ved, at et Kontingent først aftales med den mest interesserede Stat, eller derved, at Forhandlinger føres med hvert af de interesserede Lande. Hvilken af disse Fremgangsmaader man vælger, er af mindre Betydning, det, som er vigtigt, er, at de mestbegünstigede Landes Interesser iagttages og respekteres.

Den økonomiske Komité anmoder Raaet om at ville foranledige dens Beretning tilstillet de forskellige Landes Regeringer og anbefaler, at de saa vidt muligt indretter deres Handelspolitik efter de deri nedlagte Principer og meddeler Generalsekretæren for Folkenes Forbund deres eventuelle Bemærkninger til disse.

Hvad angaar Fortolkningen af Udtrykket »lignende Varer« (»produits similaires«) gav de af en Række Lande anførte konkrete Tilfælde ikke efter Komitéens Mening Anledning til at ændre dens tidligere Konklusion, der gik ud paa, at traktatmæssig Forskelsbehandling, d. v. s. Forskelsbehandling indført i Toldtarifen ad traktatmæssig Vej, kun kan retfærdiggøres, hvis den Vare, for hvilken der indrømmes Toldnedsættelse, besidder indre Egenskaber, som klart adskiller den fra lignende Varer. Dette var vel en meget generel Regel, men paa Grund af Tilfældenes Forskelligartethed ansaa Komitéen det ikke for muligt eller nyttigt at komme for meget ind paa Detailler, idet kun særlige Ekspertes i hvert enkelt Tilfælde kunde træffe Afgørelse med Hensyn til Varens Karakter.

Var det almindelige Princip én Gang antaget af Staterne, tilkom det efter Komitéens Mening de i Handelstraktaterne forudsatte Organer til Afgørelse af eventuelle Stridigheder at træffe Beslutning i givet Tilfælde.